

[Krag.]

først og fremmest gjorde Ministeren det for Vej-Millionernes Vedkommende.

Man skulde virkelig tro, at det var den nu siddende Regering, der har skabt den Flod, der nu flyder i de amts- og sognekommunale Kasser. De Herrer taler om dette, som om der nu var skabt noget af en saadan Værdi, at det maatte give dem Absolution for alt, hvad de muligt maatte have forsømt. Men jeg beder erindret, hvem det er, der har sendt disse Millionbeløb ind i de kommunale Kasser, og jeg skal tillade mig at erindre Socialdemokratiet om dets Stilling til hele den Skatte- lovgivning, som her kommer i Betragtning, først og fremmest til Automobilomsætningskatten, saa vil de Herrer genkalde i deres Erindring den Opfattelse, som de havde den Gang, da disse Muligheder skabtes af Venstres Regering.

Og hvis den højtærede Statsminister tror, at det Cirkulære, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder nu i Efteraaret sendte ud til Kommunerne om, paa hvilken Maade Vej-Millionerne maatte anvendes til de fornødne Vejarbejder i Kommunerne, har bidraget til at fremme Arbejders Igangsættelse og modvirke, at ledige Hænder findes, saa tager den højtærede Minister fejl. Den Afgudsdyrkelse overfor organisationsmæssigt fastlagte Tariffer, som næres af den højtærede Statsminister og den ham nærstaaende Kreds, er Gud ske Lov endnu ikke naaet ud i Flertallet af danske Kommunalbestyrelser; og denne Overbevisning om, at for slige Overenskomster har alle at bøje sig, som den højtærede Minister nærer, findes ikke derude, hvor man ikke respekterer andet end det, som man selv har Indflydelse paa Afgørelsen af.

Den højtærede Statsminister har talt om „Dansk Arbejde“s Betydning og rettet en Appel til den danske forbrugende Befolkning om at bruge dansk Arbejde. Til denne Appel slutter jeg mig ganske. Hvis man kunde bringe til Ophør hele den stivnede Form, hvori vort Erhvervsliv er klædt, saaledes at man kunde komme til en Produktion, der paa alle Omraader var konkurrencedygtig, saa vilde den danske Befolkning ske Skam, hvis den ikke foretrak den danske Vare og ved at tage sit Forbrug af den sørgede for at skaffe Arbejde til de flest mulige Hænder. Den Appel, som Foreningen „Dansk Arbejde“ har rettet gennem sit Program, har jeg alle Dage interesseret mig levende for, ligesom jeg ogsaa indenfor denne Forenings Rækker

gennem adskillige Aar har gjort et ikke ringe Arbejde. Og jeg mener, at enhver, som gør en Indsats dér, udfører en for- tjenstfuld Handling.

Men naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i sin Lovsang over Regeringens Velsignelser, ogsaa overfor den givne Situation, mindede om, at denne havde udsendt til Amts- og Bykommuner en Opfordring til saa vidt muligt at bruge bornholmske Brosten, saa kan jeg forsikre det ærede Medlem om, at det er ikke noget nyt. Saadanne Henvendelser er gaaet ud Aar ud og Aar ind, flere Gange om Aaret sikkert, ogsaa under skiftende Indenrigsministre, lige siden 1920, og det var bl. a., for at den bornholmske Brostensindustri kunde hævde sig i Konkurrencen, først og fremmest med den svenske, at vi gennem saa mange Aar gav saa betydelige Bidrag til Transporten af disse Sten, som vi gjorde. Det, der her er sket, er altsaa ligesom alt det andet, der er nævnt, ikke andet end Kopiering af de Midler, som andre har søgt at bringe til Anvendelse.

Rentespørgsmaalet skal jeg ikke komme dybt ind paa. Den højtærede Minister har ogsaa her givet en Skildring, som i Virkeligheden var Udtryk for Haabløshed med Hensyn til Regeringens Indsats paa dette Punkt, hvad jeg meget vel forstaa, selv om jeg ganske vist tydeligt erindrer, hvorledes den højtærede Statsminister tidligere som Oppositionsfører har bebrejdet den siddende Regering, at den ikke kunde diktere Bankerne Diskontosatser. Nu er ogsaa paa dette Punkt den højtærede Minister kommet til bedre Forstaaelse, hvad man naturligvis kun kan glæde sig over.

Men jeg synes dog, at den højtærede Minister ikke skulde beskæftige sig saa indgaaende med den Udlaansrente, som de vestjydske Sparekasser muligt tager, saa længe den højtærede Minister staaer som Chef for en Institution, der saa sandelig ikke har taget Hensyn til Tidens Vilkaar med Hensyn til Rentefastsættelsen, nemlig som Chef for Statens Administration. Saa vidt mig bekendt er der rettet Henvendelse paa Henvendelse til Finansministeren om Rente- faciliteter, naar Talen er om Statslaan, under Hensyn til Situationens Vanskelighed, uden at man endnu er naaet til noget Resultat.

Her havde den højtærede Statsminister kun den højtærede Indenrigsministers Forslag til Lov om ændrede Renteydelser for Hypoteklaanefonden i Sønderjylland at henvise til. Men jeg vil gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at den Vej, som den